

KNJIŽNICA
EDVARD KARDelj 18

Celje - skladišče

D-Per

65/1989

5000013543,4

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

RUDAR

GLASILO KOLEKTIVA RUDARSKO-ELEKTROENERGETSKEGA KOMBINATA
FRANC LESKOŠEK-LUKA, TITOVO VELENJE

LETO XXIII

PETEK, 28. JULIJ 1989

ŠTEVILKA 4

Priprave na "Evropo 1992"

Leto 1992 se hitro približuje in z njim rok, do katerega naj bi se gospodarsko povežalo dvanajst ekonomsko močnih evropskih držav. Jugoslavije takrat ne bo med temi državami, vendar pa je njena želja, da ostane z njimi v tesnih gospodarskih stikih. Seveda pa mora za to izpolnjevati pogoje, oziroma se organizirati tako, da se bo uskladila z njihovimi normami.

Prvi pogoj za to je dobro poznavanje teh integracijskih procesov v Evropi.

Zveza delavskih univerz Slovenije je izvedla anketo, ki je pokazala tole:

- Dobra petina od 83 anketiranih slovenskih podjetij sploh ne spremlja ukrepov evropske skupnosti.
- Samo 5 odstotkov anketiranih podjetij pozna te ukrepe iz originalnih dokumentov.
- Več kot 80 odstotkov anketiranih podjetij slabo pozna evropske integracijske procese.
- Kar 96 odstotkov anketiranih podjetij si želi več informacij o teh procesih in samo 3 odstotki anketiranih podjetij imajo zaposlene posebne strokovnjake za spremljanje teh procesov in zблиževanje z njimi.

Koliko smo seznanjeni s temi procesi v REK? Ali bolje rečeno, koliko se ti procesi tičejo tudi nas v REK? In na katerih področjih se bomo morali tudi mi prilagajati evropskim normam in se usklajevati z njimi?

Že sedaj dobivamo opozorila, da bo z evropsko skupnostjo lahko trgoval le tisti, ki bo izpolnjeval njene standarde in predpise za kvaliteto izdelkov in uporabo okolju "prijaznih" tehnologij.

Kdor bo proizvajal s tehnologijami, ki bodo bolj onesnaževale okolje, kot bodo dovoljevali predpisi evropske skupnosti, bo imel že v principu zaprta vsa vrata v Evropo.

Naprej na drugi strani!

Nadaljnja vsebina številke

(STRANI 2 - 3) Vsebina zadnjih dveh števil Energetika - Proizvodnja premoga v našem rudniku v juniju in proizvodni načrt za julij • (STRANI 4 - 8) Portreti • (STRANI 9 - 11) Z letošnjih prireditev ob našem prazniku 3. juliju • (STRANI 12 - 15) Odšli so v pokoj - Obvestili Ljubljanske banke - temeljne banke Velenje • (STRANI 15 - 20) Šport, kultura, rekreacija (Uvrstitve ekip vseh treh lig na letošnjem delavskem prvenstvu našega kombinata v malem nogometu, Z "elektre" 1989, 30 let organiziranega delavskega športa in rekreacije OZD našega kombinata) - Nagrajeni reševalci objavljene križanke v Rudarju 3/89 - Obvestilo strokovne knjižnice RLV

Kako smo organizirani za vključevanje v evropske integracijske tokove v državnem in republiškem merilu sedaj?

Zvezne strategije za vključevanje v evropske integracijske tokove še nimamo. Največ je narejenega, kar se tega tiče, v SR Sloveniji. Dejavnost na tem področju spodbuja odbor pri Gospodarski zbornici Slovenije za "Evropo '92", s katerim prek republiškega komiteja za mednarodno sodelovanje sodeluje tudi izvršni svet skupščine SR Slovenije.

Obveščanje podjetij o vsem tem poteka prek delovnih stikov posameznikov v okviru splošnih združenj, na splošno pa je pretok informacij o tem odvisen pretežno od tega, kolikšen je interes posameznega podjetja zanj.

Gospodarski vestnik, denimo, je uvedel stalno rubriko Evropa '92, v kateri sistematično objavlja naslove novih direktiv evropske skupnosti, seznime njenih standardov, prispevke s tovrstno tematiko za posamezne gospodarske panoge in še druge strokovne prispevke, povezane s to tematiko.

V slovenščini je že tudi izdana tako imenovana "bela knjiga" - temeljni tekst o evropski viziji '92. Organiziranih pa je bilo že tudi več seminarjev; v Ljubljani letos 24. maja, na primer, se minar s temami: standardizacija in Evropa po letu 1992, Evropa 1992 in varstvo okolja ...

Peter Klemenšek,
DSSS REK - razvojna služba

Náš kombinat po inovacijski dejavnosti med prvimi OZD v Sloveniji

Po objavljenih podatkih v eni od zadnjih številčk Gospodarskega vestnika (v prilogi Tehnične in tehnološke informacije) o množični inovacijski dejavnosti je bil lani med OZD v SR Sloveniji naš kombinat:

- po doseženi gospodarski koristi od uporabe inovacij na 4. mestu (1. Železarna Ravne, 2. LEK Ljubljana, 3. TAM Maribor, 5. Gorenje - Gospodinjinski aparati ...),
- po številu inovacijskih predlogov prav tako na 4. mestu (1. TAM Maribor, 2. Gorenje - Gospodinjinski aparati, 3. Železarna Ravne),
- po znesku izplačanih nagrad za inovacije po (še) na 6. mestu (1. LEK Ljubljana, 2. Železarna Ravne, 3. TAM Maribor, 4. Gorenje - Gospodinjinski aparati, 5. SAVA Kranj). /Miroslav Zolnir/

Vsebina zadnjih dveh številčk Energetika

ENERGETIK 6/1989

6. letošnja številka Energetika, glasila delavcev TE Šoštanj, je izšla sredi junija. V njej so bili objavljeni tile prispevki:

Remont v TE Šoštanj gre h koncu (Zdaj je seveda že nekaj časa dokončan!)

Poraba in proizvodnja električne energije pri nas po zadnjih objavljenih informacijah

Med stavko v TE Šoštanj 19. maja

macijah (V aprilu 1989 je bila poraba električne energije v SR Sloveniji prav tolikšna kot v aprilu 1988, in sicer 797,3 GWh ali za 40 % manjša od načrtovane v elektroenergetski bilanci 1989.

V aprilu 1989 so v TE Šoštanj proizvedli 168,6 GWh električne energije, kar je za 12,0 GWh ali 6,6 % manjša proizvodnja od dosežene v aprilu 1988.)

Zakaj smo delavci TE Šoštanj stavkali? - avtorica I. T. (Stavkali so, kot vemo, 19. maja. Hujših zapletov med stavko in zaradi nje ni bilo.

Delavci TE Šoštanj upajo na uresničitev svojih stavkovnih zahtev.)

Pravica do stavke - normativna ureditev (Pomembna novost je izrecna določitev pravice do stavke v XXVIII. ustavnem amandmaju.

Samo v Sloveniji je bilo lani 218 stavk. V mnogih drugih, zlasti socialističnih državah pravica do stavke še ni priznana.)

Prisluhnimo težavam čistilk - avtorica I. T. (V TE Šoštanj je čistilk pre malo. Večkrat so tudi nezadovoljne. Želijo si tudi več informacij in razumevanja za svoje težave.)

Kadrovske vesti (Konec maja 1989 je bilo v TE Šoštanj zaposlenih 739 delavcev.)

Jubilanti 1989 (V TE Šoštanj imajo letos 15 jubilarov 10 let dela, 30 jubilarov 20 let dela in 13 jubilarov 30 let dela.)

Kultura, kultura (Nadaljevanje pri - spevka Dušana Brešarja z njegovega potovanja po Kitajski in nadaljevanje prispevka Antona-Zvoneta Čebula o kulturni dediščini Šoštanja.)

Prijateljska majska športna srečanja delavcev iz jugoslovanskih termoelektrarn (Letos je ta srečanja priredila DO TE Šoštanj, in to v več tekmovalnih panogah, v vseh skupaj pa so bili najboljši tekmovalci iz Obrenovca, uvrstitve tekmovalcev iz drugih krajev v vseh panogah skupaj pa so bile takele: 2. TE Šoštanj, 3. Sisak, 4. Tuzla, 5. Zagreb in 6. Novi Sad.)

Poleg teh prispevkov so v tej številki

RUDAR - INFORMATOR, glasilo kolektiva sestavljene organizacije REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje

Za izdajanje glasila skrbi uredniški odbor. Odbor sestavljata:

- a) delegacija samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij: Peter Rezman (RLV - 3. mehanizacija) - namestnik Ivan Krejan (RLV - 3. mehanizacija), Jože Kotnik (RLV - 3. Pesje) - namestnik Polde Rober (RLV - 3. Skale), TE Šoštanj Zinka Moškon (namestnica Jelka Kosar), ESO - Alojz Iršič (namestnica Nada Fedran), SIPAK - Tatjana Knez (namestnik Roman Bernik), APS - Franc Krajnc (namestnik Branko Sobočan), Tiskarna - Marija Boruta, Družbeni standard - Jože Mirtič (namestnica Dragica Pohar), Zavarovanje - Anton Krajnc, DSSS SOZD REK - Peter Klemenšek (namestnica Tanja Goljar);
- b) delegacija delavcev in njihovih stalnih sodelavcev pri glasilu: Konstantin Kuzmin (KPO SOZD REK - odgovorni urednik), Rafael Batič (DSSS SOZD REK - glavni in tehnični urednik), Diana Janežič (DSSS SOZD REK - novinarka reporterka), Draga Lipuš (DSSS SOZD REK - novinarka lektorica), Suzana Zupan (DSSS SOZD REK - tajnica in stavka glasila), Irena Seme - Timarič (referentka za informiranje v TE Šoštanj) ter predstavnik OK SZDL Velenje Ljubiša Savović.

Predsednik uredniškega odbora: Jože Kotnik • Naslov uredništva: Titovo Velenje - Rudarska 6 (II. nadstropje, soba 23 - telefon 855 231, interno 260)

Tiska DO Tiskarna REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje (Titovo Velenje - Štrbenkova 6, telefon 855 521, interno 301) • Glasilo prejemajo vsi člani kolektiva brezplačno • Izhaja po potrebi • Naklada 6 500 izvodov

Proizvodnja premoga v našem rudniku v juniju

(V primerjavi s proizvodnimi nalogami iz osnovnega, letnega načrta in proizvodnimi nalogami iz mesečnega načrta!)

Jama Preloge	151 140 ton	(139,52 %)	102,68 %)
Jama Pesje	136 740 ton	(90,08 %)	102,50 %)
Jama Škale	89 130 ton	(147,22 %)	129,17 %)
Priprave	22 560 ton	(93,42 %)	85,29 %)
Izobraževanje	22 830 ton	(37,46 %)	141,80 %)

RLV	422 400 ton	(104,10 %)	107,71 %)
-----	-------------	------------	-----------

Delovnih dni smo imeli v juniju 23.

Proizvodni načrt za julij

(V oklepajih so navedene proizvodne naloge iz letnega načrta!)

Jama Preloge	94 000 ton	(91 200)
	4 700 t/dan	(4 560)
Jama Pesje	116 000 ton	(132 000)
	5 800 t/dan	(6 600)
Jama Škale	98 000 ton	(52 640)
	4 900 t/dan	(2 632)
Priprave	18 000 ton	(20 000)
	900 t/dan	(1 000)
Izobraževanje	16 000 ton	(45 200)
	800 t/dan	(2 260)
RLV	342 000 ton	(341 040)
	17 100 t/dan	(17 052)

V juliju bomo imeli 20 delovnih dni – vključno z drugo soboto, 8. julijem, sobote 1., 15., 22. julij (dan vstaje) pa so bile proste in prosta bo tudi ta sobota, 29. julij.

Letos do julija smo v RLV pridobili 2 414 500 ton premoga in tako proizvodno nalogo iz letnega načrta za to obdobje izpolnili 101,52-odstotno.

Proizvodni sektor DSSS RLV,
služba za tehnične plane in analize

Sabina Tamše

Energetika izšli še drugi (na primer portret delavke TE Šoštanj Stanke Boban, In memoriam Tilčki Pečnik, umrli upokojeni delavki TE Šoštanj letos maja, seznam novih knjig v knjižnici TE Šoštanj, kratek članek Prvi konkretni znaki prenove sindikata, preglednica nekaj novjših športnih rezultatov delavcev TE Šoštanj pa nekaj izrekov in šal ter križanka Glavna mesta Evrope.)

MODRA MISEL O ZADOVOLJSTVU

Tisti, ki so povsem zadovoljni, stoje z rokami v žepih in nič ne delajo; nezadovoljniji so edini, ki store kaj dobrega za ljudi.

Savage Landor

OBJAVLJENI PRISPEVKI V ENERGETIKU 7/1989

Dogajanja po 15. juniju, povezana s stavko (V TE Šoštanj je stavkovni odbor ugotovil, da so izpolnjeni vsi pogoji za normalno uveljavitev zahtev delovne organizacije TE Šoštanj po uveljavitvi ustrezne metodologije ugotavljanja in vrednotenja uspešnosti delovne organizacije in delavcev TE Šoštanj in zato tudi ni bila uresničena druga napovedana stavka delavcev TE Šoštanj – za 6. julij.)

Poslovanje (V TE Šoštanj so se delavci odločili za referendumsko odločanje o sprejetju pravilnika o določanju faktorja uspešnosti delovne organizacije in delavcev TE Šoštanj.)

Kadrovske vesti (Konec junija je bilo v TE Šoštanj zaposlenih 740 delavcev.)

Kultura, kultura (Nadaljevanje prispevka Dušana Brešarja z njegovega popotovanja po Kitajski in prispevek Antona-Zvoneka Čebula Nadaljevanje o zgodovini šmartenske cerkve v Velenju.)

Dobitniki priznanj Rdečega križa v DO TEŠ (29. junija je bilo v TE Šoštanj ob podeljevanju nagrad in priznanj delovnim jubileantom tudi podeljevanje priznanj Rdečega križa delavcem TE Šoštanj, ki so darovali kri 25-, 30- ali 35-krat. Na tej svečanosti pa je bil tudi Slavko Penšek, zaposlen v TOZD TEŠ Vzdrževanje, ki je daroval kri že kar 50-krat in za to prejel plaketo Rdečega križa.)

Odšli so v pokoj (Notice o upokojenih delavcih TE Šoštanj Karlu Napotniku, Francu Penšku, Francu Tomicu in Maksu Krumpačniku!)

Obisk zagrebških energetikov v TE Šoštanj (Listina o pobratenju šoštanjskih in zagrebških energetikov je bila podpisana leta 1977 in od takrat naprej imajo vsako leto šoštanjski in zagrebški energetiki srečanje – izmenoma v Šoštanju in Zagrebu. In letos so ga – o tem je bilo govora že tudi v prejšnji številki Rudarja – imeli v Šoštanju.)

Šport (Prispevek o uvrstitvah ekip na letošnji "elektri", o kateri je tekla beseda že tudi v prejšnji številki Rudarja, še izčrpnější prispevek pa je o njej objavljen v tej številki Rudarja.)

Povečanje prispevnih stopenj za velenjske SIS družbenih dejavnosti (Od 1. avgusta dalje je skupna prispevna stopnja za te SIS iz bruto osebnih dohodkov 22,05 %, prej pa je bila 21,42%.)

Poleg teh prispevkov je tudi v tej številki Energetika izšlo še nekaj drugih (na primer Vtisi treh otrok iz otroške počitniške kolonije v Portorožu, notica o sindikalnem predlogu TEŠ, da naj bi delavce TOZD TEŠ Vzdrževanje Janez Terbovšek letos dobil značko in delavka DSSS TEŠ Milica Kovač plaketo Skupnosti jugoslovanskega elektrogospodarstva, ter križanka Glavna mesta Evrope.)

Sabina Tamše

REKLI SO O CIVILIZACIJI

Civilizacije ne smemo soditi po tem, kolikšno moč je ustvarila, temveč po tem, koliko je v svojih zakonih in ustanovah izrazila ljubezni do človeka

Tagore

Civilizacijo lahko dojamejo le tisti, ki so civilizirani.

A. N. Whitehead

Če civilizacije ni v človeškem srcu, je ni nikjer.

Dreiser

Civilizacija je strašno steblo, ki raste in cveti samo takrat, kadar se utaplja v solzah in krvi.

Graf

Civilizacija ponižuje mnoge, da bi dvignila izbrane.

Amos Bronson Alcott

PORTRETI

Lojzka RIHTARŠIČ, tajnica za kadrovsko- splošne skupne službe našega kombinata

TREBA JE ZNATI ŽIVETI!

Pri navezovanju stikov z ljudmi je zelo pomembno, kako je človek urejen, kakšni so njegova obleka, pričeska, nasmeh, kako se obnaša. Toda to še ni vse! Za dober kontakt s sosedom, znancem, sodelavcem je potrebno še več; med drugim tudi dobronameren, iskren nasmeh in odkrit pogled, uprt v oči človeka, prijazna beseda. Umetnost dobrega kontaktiranja pa je tudi v poslušanju ...

Z Lojzko se ob najinem prvem srečanju nisva prav zblížali. Ko pa sva se srečali znova, - tudi to se je zgodilo že pred leti -, se mi je zazdelo, da se pozna že dolgo.

Njenega nasmeha človek ne pozabi. Toliko dekliskega, prikupnega, radoživega je v njem. Njena neutrudna dobra volja jo verjetno vsakomur iztrga iz množice povprečno razpoloženih in povprečno zanimivih ljudi.

V Lojzkinem osebnem horoskopu je rečeno, da je človek, ki ne mara utesnenosti, ki si ne pusti omejiti svobode.

Po kitajskem horoskopu je rojena v znamenju, v katerem rojeni ljudje naj bi bili najsrečnejši ali zaradi nadarjenosti, uglajenosti, previdnosti, zmerne zadržanosti in ambicioznosti vsaj srečni - in poštenci pri vseh poslih - pa družabni in med ljudmi priljubljeni. In ta horoskop za Lojzko tudi drži!

Po vsem tem prepletanju izrečenih in neizrečenih misli med najinim pogovorom se nisem mogla več zadrževati, da Lojzko ne bi vprašala:

"Pa ti, Lojzka, kako se počutiš med nami, delavci skupnih služb kombinata?"

V odgovor na to moje vprašanje so se besede iz nje vsule kakor plaz ...

"Prijetno se počutim v naši delovni skupnosti. Res pridejo včasih napeti trenutki, polni nerвозe. A potem so na vrsti obdobja, polna razumevanja med nami.

Nikoli si še nisem zaželela, da bi zapustila našo delovno skupnost, se zaposlila kje drugje.

Tudi sedaj, ko se ozkosrčnost v vsej naši družbi tako zmagovito razrašča in tudi v našem kombinatu na svoje skupne službe gledajo vse bolj kot na breme, me ne vleče proč.

Se pa tudi ne bojim, če bom kdaj morala oditi, saj znam delati marsikaj in sem marsikje tudi že delala. Nikoli se še nisem dela ustrašila."

Lojzka je tajnica kadrovsko-splošnih služb našega kombinata postala leta 1980, prej pa je pet let delala v tajništvu samoupravnih organov kombinata. Vendar to ni bila njena prva zaposlitev. Saj delovne izkušnje si je začela nabirati že z osemnajstimi leti v Gorenju, kjer je skoraj dve leti delala pri popisu materiala. Dobra pa si je delovne navade izpopolnila in utrdila potem v dveh letih in pol tajniškega dela pri velenjskem občinskem sindikalnem svetu. Na to delo ima posebej lepe spomine. "Rada sem delala pri občinskem sindikalnem delu; bila sem kar zaljubljena v delo pri sindikatu," je rekla in nato dodala še, da se je potem čez noč odločila, da se od velenjskega sindikalnega sveta skupaj s sindikalnimi

funkcionarji, ki jim je tedaj potekel mandat, prestavi na delo v naš kombinat.

Bi si, če bi se še enkrat odločala o svojem poklicu, spet izbrala tajniški poklic, sem jo ob tem vprašala in odgovorila mi je takoj; ne da bi si vzela čas za premislek, da bi se zopet odločila zanj.

"Delo tajnice rada opravljam," je začela razlagati, "ker je razgibano, pestro.

Rada imam opravka z ljudmi, pri tajniškem delu pa se kar naprej srečujem z njimi. Kakšnega drugega dela si res ne želim.

Nekateri podcenjujejo delo tajnic, a najbolj tisti, ki ga ne poznajo.

Tajnica mora biti prijazna, urejena, pristopna. Vedeti mora tudi čimveč o podjetju, v katerem je zaposlena, biti mora razgledana. Sram bi me bilo, če ne bi poznala dejavnosti našega kombinata, težav v njem, in če ne bi znala kate-remu od poslovnih partnerjev, ki obišče naše poslovodne delavce in se ustavi tudi v našem tajništvu, odgovoriti na kakšno vprašanje, ki se tiče našega kombinata.

Zanima me vse, kar se dogaja v našem kombinatu. Zato nimam težav z dajanjem odgovorov na razna vprašanja ljudi, ki pridejo v kombinat, o dogajanjih v njem.

Človek, ki pride na obisk v katerokoli podjetje, se skoraj vedno najprej sreča s to ali ono tajnico v njem. Tajnice torej ustvarijo obiskovalcem prvi vtis o podjetju, vsi pa vemo, da so prvi vtisi vedno zelo pomembni.

Vesele narave sem; nisem navajena nositi po svetu kislega obraza. Nikoli ne obremenjujem ljudi s svojimi problemi; sicer pa posebnih težav v življenju sploh nimam.

Zjutraj, ko vstajam, se včasih sprašujem, zakaj le moram vstati skoraj sredi noči, zakaj moram tako zgodaj na delo, a prav slabe volje zaradi tega nisem nikoli. Saj ko srečam na poti na delo prvega človeka, sem že dobre volje.

Mislim, da z dobro voljo tudi boljše vplivam na ljudi okrog sebe kot nejevoljneži, ki trosijo v svojo okolico slabo voljo.

Nikoli se še nisem s kom resnično kregala, nikogar še nisem zares sovražila in tudi nikoli še nisem imela občutka, da me kdo sovraži."

Tajnica mora biti urejena. To je Lojzka še posebej poudarila. In Lojzka je izredno urejena.

"Vesela sem, če se uredim. Mislim pa, da je za delo, ki ga opravljam, to tudi potrebno," je dejala, potlej pa tole povedala še o ženskah nasploh:

"Ko gledam ženske okrog sebe, nisem prepričana, da jih večina zna prav živeti. Zdi se mi, da premalo časa posvetijo sebi.

Veliko žensk se zakopje v vsakdanje delo in si ne privoščijo niti malo časa za sprostitev, razvedrilo. Pa je možnosti za to veliko. V Titovem Velenju imamo bazen, savno, trimsko stezo, v naših skupnih službah pa je organizirana tudi rekreacija za ženske. Meni ta rekreacija ogromno pomeni. Redno se je udeležujem, kajti pri njej si zopet nabere energijo za delo in veselje do življenja.

Zaradi veliko dela sede bi verjetno že zdavnaj imela težave s hrbtenico, če se ne bi vsaj malo ukvarjala z rekreacijo.

Od žensk naša družba precej terja, njihovo delo pa premalo ceni.

Težnje po splošni enakopravnosti žensk z moškimi so pri marsikateri ženski povzročile le to, da sedaj polegobičajnega ženskega dela opravlja še dela, ki so jih včasih opravljali samo moški. Sedaj, denimo, imajo ženske več različnega dela, kot so ga imele včasih, upoštevane pa niso dosti bolj.

Moški in ženske ne moremo biti enaki; vsak naj dobro opravlja delo, ki ga zmore, pa bo vse prav.

Veliko žensk se pritožuje, da je moškim lažje živeti kot ženskam. A jaz si življenje urejam tako, da sem vesela, ker sem ženska."

Lojzka se ni rodila v Šaleški dolini, toda v njej živi že tako dolgo, da je že postala v njej domačinka.

Stanuje v Titovem Velenju, pravi pa, da ji je bolj pri srcu Šoštanj ...

"V času mojega rojstva so moji starši stanovali v Begunjah, a mati me je rodila pri svojih starših v Mokrem potoku pri Kočevski Reki.

Oče je delal v JLA in bil večkrat premeščen in naša družina se je zato pogosto selila. Leta 1952 smo tako prišli živeti v Šoštanj in v njem smo ostali kar enajst let.

V Šoštanju sem tako lepo preživela otroštvo, da sem za Šoštanjem še dolgo žalovala. Na Titovo Velenje se nisem nikoli tako močno navezala, zato mi niti ne bi bilo hudo, če bi ga morala kdaj zapustiti. V njem resda imam veliko znancev, ne pa tudi resničnih prijateljev. Živi pa v Titovem Velenju tudi moja mama. A brat, s katerim se zelo dobro razumeva, stanuje v Murski Soboti.

Sicer pa mi največ pomeni moja šestletna hči Tanja.

Kar se nje tiče, se trudim, da bi imela še lepše otroštvo, kot sem ga imela jaz.

Zadovoljna sem s svojim življenjem. Doslej sem si uresničila še vse svoje načrte in izpolnila vse želje. Največja moja želja pa je bila, da bi postala mati.

Kaže, da sem iznajdljiv in dovolj samostojen človek. Vsako delo mi gre zlahka od rok, dolgčas mi ni nikoli; nasprotno: časa mi včasih celo zmanjkuje.

Zaradi materinstva, ukvarjanja s pletenjem - pletem zelo rada - in družbenopolitičnim delom - predvsem pri sindikatu - pa rekreacijo in obiskovanja raznih kulturnih, športnih in zabavnih prireditvev ni čudno, da mi niti za spanje ne ostane veliko časa.

Kulturne prireditve mi pomenijo nepogrešljivo dušno hrano. Posebno rada grem poslušat kakšno opero, žal pa je opernih predstav v našem mestu bolj malo.

Spanja ne potrebujem veliko, popoldanskega počitka pa sploh ne. Všeč mi je ritem mojega življenja. Ne bojim se življenja, strah me je le, da bi mi kakšna bolezen preprečila, da bi lahko skrbela zase."

Lojzka je poznana tudi po tem, da rada vsakomur pomaga, da se vedno potru-di, da ljudem ustreže.

Verjetno je z njenim dobrohotnim značajem povezano tudi to, da je že vrsto let krvodajalka, sedaj pa tudi predsednica nadzornega odbora v osnovni organizaciji Rdečega križa našega kombinata.

Prijetno se je pogovarjati z njo, ker je zgovorna, sproščena; zlepa je nobena stvar ne vrže s tira.

"Ne, flegma pa nisem, daleč od tega!" je rekla. Dokaz za to njeno trditev je tudi tole njeno razmišljanje o naši delovni skupnosti.

"Marsikateri del naše delovne skupnosti vanjo ne spada, ampak bi mo-

ral biti v kateri od delovnih organizacij našega kombinata, za katero opravlja delo.

Marsikdaj slišim tudi pripombo, da nas je v delovni skupnosti skupnih služb našega kombinata preveč zaposlenih; da naš kombinat ne potrebuje tako 'močnih' skupnih služb. Vendar prav bi bilo, da bi se končno v OZD našega kombinata le dogovorili, kakšno delovno skupnost skupnih služb kombinata sploh hočejo imeti.

Če bi bilo od mene odvisno, bi res zmanjšala naše skupne službe; sicer pa se je nedavno od nas že odcepila nabavna služba.

Problem v naši delovni skupnosti je tudi prostorska utesenjenost.

Škoda je, da smo na tako lahek način izgubili poslovno zgradbo Prešernovo 10 v Titovem Velenju. Kajti sedaj so naše službe razseljene po Titovem Velenju, nekatere naše pisarne pa tudi zelo majhne.

Tudi pisarna, v kateri delava s sodelavko, je majhna, pa še prehodna pisarna je in vedno je v njej kdo na obisku. Včasih me spominja na majhno avtobusno postajo. V njej s sodelavko kuhava tudi kavo. Kuhanje kave je v naši delovni skupnosti sploh zelo neurejeno; vsak zase kuha kavo, namesto da bi jo kuhala ena delavka za vse, kot imajo to urejeno v TE Šoštanj, v Tiskarni in verjetno še kje."

Ko je najin pogovor še enkrat nanesel na njeno tajniško delo, se je Lojzka spet razgovorila.

"Dela mi nikoli ne zmanjka, vedno si ga najdem. Delo tudi rada opraviš sproti. Posebno veliko dela imam, kadar nadomeščam tajnico predsednika poslovnega odbora kombinata, kajti takrat opravljam pravzaprav hkrati delo dveh tajnic. Vselej pa si vzamem tudi čas, da se s sodelavci pogovorim o delu in težavah pri njem.

Mislim, da se v naši delovni skupnosti ljudje premalo zanimamo drug za drugega, da smo prerediti dobrohotni drug do drugega in prepogosto nepremišljeno zlohotni."

Še o marsičem drugem sva klepetali z Lojzko. Tudi o najinem občutku pripadnosti našemu kombinatu, sploh pa o najinem občutku pripadnosti RLV, o katerem je Lojzka dejala:

"Ne izviram iz rudarske družine, a vendarle čutim nekakšno pripadnost rudarjem in rudarstvu. Večkrat sem že bila v jami, da sem si ogledala delo rudarjev. Naporno in nevarno je njihovo delo, zato je prav, da so rudarji zanj pošteno nagrajeni.

Če me kdo vpraša, kje sem zaposlena, vedno s ponosom rečem, da pri velenjskem rudniku! Tako me marsikje, sploh pa v drugih naših republikah ljudje, s katerimi pridem v stik, tudi bolj razumejo, kot pa če jim povem, da delam pri REK Franc Leskošek-Luka."

Kaj lahko po vsem tem rečem o Lojzki?

Lojzki se predvsem ljubi živeti; živeti z veseljem, podjetno, energično - res živeti!

Draga Lipuš

Franci CEVZAR, dijak srednje tehnične rudarske šole

Franci Cevzar je fant, ki je napisal spis Ponosen sem na to, da bom rudar ... (objavljen je bil v prejšnji številki Rudarja).

Končal je 2. letnik srednje tehnične rudarske šole.

Ker je omenjeni spis zelo realno in odkrito napisal, so nas zanimala še druge stvari o tem fantu iz Letuša. Zato sem se odpravila na obisk k družini Cevzar - brez upanja, da bom našla koga doma. Počitnicam navkljub pa sem imela srečo. Kmalu sem našla lepo hišo, v kateri ta družina živi. Bila sem navdušena nad prijetnim okoljem. Predvsem pa je bil svež zrak tisti, ki mi je pomagal, da sem se sprostil in izgubila tremo.

Ko sem Franciju povedala razlog, zakaj sem ga obiskala, je bil nemalo presenečen, vendar pripravljen na pogovor. Zaposila sem ga, naj mi pove kaj o sebi, in povedal mi je tole:

"Rodil sem se 19. 9. 1972 v Slovenj Gradcu; nimam bratov ali sester. Osnovno šolo sem obiskoval v Braslovčah. Ko je prišel odločilni trenutek za izbiro poklica, sem se odločil za srednjo tehnično rudarsko šolo v Velenju. To je bila moja povsem samostojna odločitev, starši pa so zelo razumevali in so se tudi s tem strinjali. Za ta poklic sem se odločil,

ker me zelo privlači in je zanimiv. Sedaj pa mi je še bolj všeč, saj ko vidiš in občutiš, kako je biti rudar, ti postane še bolj všeč. Med rudarji smo si vsi enaki, med sabo si ne delamo razlik. Ko si v jami, si pač v jami ... Prav tako tudi med učenci ni nobenih razlik. Sicer pa je naš razred najslabši razred usmeritve – gledano po procentih. Pa tega niso krivi posamezniki, saj kot pravi moj sošolec: "Nihče v razredu ni sam po sebi problematičen, le ko smo skupaj, smo en velik problem."

Problem je tudi to, da se nekateri učijo samo za ocene.

Jaz se učim predvsem za to, da bi nekaj znal, vedel! Sedaj mi je najbolj pomembno, da končam šolo, potem pa bi rad šel na fakulteto študirat rudarstvo. Namen imam študirati redno in ne ob delu, upam pa, da bom dobil štipendijo in potem delo.

Rad bi čimveč vedel o svoji stroki in ne bi rad ostal samo pri končani srednji šoli. Bojim pa se, da se učitelji ne bodo več toliko ukvarjali z nami, ker smo tako problematičen razred.

Vprašanje je tudi, ali mi bo ta šola dala dosti osnov za fakulteto, vendar o tem sedaj ne morem presojati. Upam samo, da učitelji nad nami ne bodo obupali in se bodo še naprej trudili z nami."

Spis, ki si ga napisal, je bil realen in odkrit. Kako pa so sošolci gledali na ta tvoj spis? Je bilo mogoče kaj pripomb?

"Že od nekdaj rad pišem spise. Pisal sem jih že v osnovni šoli in jih pišem še sedaj. Sicer pa so spise hoteli najprej napisati še drugi, potem pa so izgubili voljo.

Pripomb k mojemu spisu je nekaj bilo; češ, da se že sedaj hočem prikupiti štipenditorju in si tako zagotoviti delo. Vendar se tudi sošolci zavedajo, da je vse, kar sem v spisu napisal, res. Rudarji so res dobri ljudje; vsaj kolikor sem jih spoznal v jami. Pa tudi o rudarskih moštarih ne morem reči nič slabega, saj so to ljudje, ki so navajeni delati z mladino in nam hočejo samo dobro. Je pa tudi samo pa sebi umevno, da v jami ne moreš igrati 'frajerja'. Za svojo varnost in varnost drugih je treba upoštevati predpise o varstvu pri delu. Dobro bi bilo, da bi se tega vsi zavedali!

Če v jami namerno izstopaš, počneš to na lastno odgovornost. In to te lahko drago stane. Pri nas se je to že zgodilo, in sedaj se vsi zavedamo nevarnosti. Peljal sem se, recimo, pred sošolcem, ki je imel prst na "zajli" in mu ga je stisnilo. Tega pač ne bi smel narediti ... Sicer pa je bila to velika izkušnja tudi za druge; saj sedaj se bolj držimo predpisov o varstvu pri jamskem delu."

V spisu si tudi napisal, da je rudar sim-bol delavca, ki opravlja težka fizična dela, kajne?

"Seveda, to je znano že iz zgodovine.

Čeprav so se pogoji za delo in delovne razmere rudarjev nasploh zelo spremenili, izboljšali, je fizično delo ostalo fizično. Glede na to, kakršne so sedaj razmere v Jugoslaviji, – mislim to, da vedno več ljudi vedno manj dela, – pa se v jami še vedno dobro dela, pa čeprav se druge ne.

Iz zgodovine je znano, da so bili rudarji zmeraj složni, da si niso metali polen pod noge, da so si bili prijatelji. Za uspešno delo pa so vse te stvari še kako pomembne."

Kako pa si se počutil, ko si odšel prvič v jamo?

"Mislim, da nobenemu ni bilo prijetno, ko se je prvič srečal z jamo. To je bil za vsakogar nov, neznan in čuden občutek. Prvič si gledal vse v njej z odprtimi očmi. Drugače je bilo, kot si si lahko predstavljal. Prvič si videl, kako poteka delo v jami, posebno odkopavanje premo-ga.

Strah je v jami čisto normalen občutek, vendar vsak tega noče priznati. Pa se prav kmalu vsega navadiš.

Zaveš se nevarnosti in to postane del tebe. Jamsko delo postane avtomatično, normalno. Sprejmeš ga in občutki so približno taki, kot če bi hodil po cesti. Ne razmišljaš več o tem, če pa bi me bilo še sedaj strah, potem ne bi več obiskoval te šole. Vem, kako jamsko delo poteka, in vse je dobilo svoj smisel ter postalo bolj zanimivo. Tisti čudni občutek izgine ..."

Vidim, da ti ni žal, da si se odločil za rudarski poklic. Pa te zanima še kaj drugega kot ta poklic?

"Seveda se ukvarjam še z drugimi stvarmi. Kar dosti dejavnosti me zanima. Sem ribič, aktiven sem tudi v planinskem društvu, treniram karate in se vsak popoldan rekreiram. Skratka, tudi drugače sem dejaven."

S tem sva končala najin pogovor.

Upam, da bo Franciju uspelo uresničiti cilj, ki ga ima; da ne bo odnehal na sredini poti do uspeha. Do uspeha pa se s takim razmišljanjem in z malo truda tudi ne bo težko dokopal. V njegovem in mojem imenu torej: srečno rudarji!

Sabina Tamše

Sahak ISHAKIAN, vodja kontrole kvalitete izdelkov v ESO

Med delavci ESO, ki so letos prejeli jubilejne nagrade za 10, 20 ali 30 let dela, je bil tudi Sahak Ishakian.

Dva dni prej, preden je Sahak na svečani seji delavskega sveta ESO pred 3. julijem prejel jubilejno nagrado, za 10 let dela, sem se z njim pogovarjala o

njegovi pretekli življenjski in delovni poti.

V svoji pisarni, ki jo ima nad strojnimi delavnicami ESO, me je Sahak pozdravil ves nasmejan in dobre volje. Že po nekaj izmenjanih besedah z njim pa sem spoznala, da vljudnost in prisrčnost pri njem nista le odsev poznavanja bontona, temveč da je takšen po naravi.

S pristno radovednostjo je prislusnil vsakemu mojemu vprašanju in po prvem začel zavzeto odgovarjati v tekoči slovenščini. Kajti Sahak, kot da vedeti že njegovo ime, ni naše gore list. Po svojih starih starših je namreč Armenec, sicer pa Iračan.

Rasel je v povprečni Iraški družini, ob dveh bratih in sestri.

Njegova starša sta pred poroko končala šolanje v ameriški gimnaziji v Iraku. Oče se je kasneje zaposlil pri iraški železnici, mati pa je po poroki prevzela skrb za dom in družino, kar je bilo takrat običajno za poročene ženske v Iraku, četudi so končale kakšno šolo.

Sahak se je po maturi zaposlil v stričevi delavnici, čeprav se je želel šolati naprej. A njegov učni uspeh v gimnaziji je bil preslab za vpis na željeno fakulteto, zato je vsaj začasno rešitev videl v delu.

Res je bila njegova zaposlitev v stričevi delavnici le začasna.

"Oče, ki je po službenih opravkih precej potoval po Evropi, mi je prek svoje-ga znanca uredil možnost šolanja v tujini," je o velikem preobratu v svojem življenju začel pripovedovati Sahak.

"Bil sem željan znanja, zato sem se možnosti, da se šolam naprej, silno razveselil; odločiti sem se moral le, ali bom študij nadaljeval v Veliki Britaniji ali v Jugoslaviji, in odločil sem se za študij v Jugoslaviji, saj je na fakulteti za elektrotehniko v Ljubljani že študiral moj mlajši brat.

Z bratom sva bila zelo navezana drug na drugega, poleg tega pa je na mojo odločitev vplivala tudi mamina želja, da svojih sinov ne bi imela preveč daleč narazen v tujini."

Sahakov nadaljnji študij se je začel leta 1971; najprej slovenskega jezika, nato pa metalurgije.

Nad Jugoslavijo je bil navdušen, nad njenim političnim sistemom pa prijetno presenečen, saj je – tako kot je takrat veljalo v celem svetu – jugoslovanski socializem enačil s sovjetskim, doživel pa veliko veliko drugačnega.

Domov, v Irak, ga ni pretirano vleklo, posebno ne potem, ko je na študentski zabavi spoznal študentko jezikov, doma iz Luč, ki je kasneje postala njegova žena. Sedaj, po osemnajstih letih odsotnosti od doma, pa Sahak v Iraku tudi nima več nikogar od svojih bližnjih. Starša, oba brata in sestra z družinami so se namreč odselili v Združene države Amerike; deloma pred, deloma pa med iransko-iraško vojno.

"Pri njih sva bila z ženo doslej dvakrat na obisku in pred leti sem celo razmiš-

ljal, da bi tudi midva odšla za njimi. A živeti bi se morala v povsem drugačem politični in gospodarski sistem od jugoslovanskega, zato sva to misel opustila. Poleg tega pa sem se jaz v svoje sedanje življenjsko in delovno okolje zelo dobro vživel in se v njem dobro počutil!" je s poudarkom povedal Sahak.

Zaposlitev v ESO, leta 1986, je bila Sahakova po vrsti tretja zaposlitev pri nas. Najprej se je pred desetimi leti zaposlil v inženiringu velenjskega Farmina, potem pa v Štorskem železarni, a v njej je delal le dobro leto dni, ker so mu vsakodnevne vožnje na delo v Štore in nazaj domov v Titovo Velenje jemale preveč časa in energije.

V ESO je dobil zaposlitev tako, da se je prijavil za razpisano delo vodje kon-

drugem.

V razvitih zahodnih državah, predvsem na Japonskem, obstaja o kvaliteti izdelkov in storitev ter o njenem vplivu na uspešnost poslovanja podjetja skorajda cela znanost," je Sahak s svojimi besedami potrdil, da ve, kako in s kakšnim ciljem naj bi v delovni organizaciji ESO opravljal svoje delo, pri katerem pa mu je v pomoč tudi vključevanje v delo komisije za kvaliteto izdelkov in storitev pri Savinjsko-šaleški gospodarski zbornici.

Tako mora Sahak še del svojega prostega časa nameniti za izpolnjevanje svojih delovnih obveznosti, a vendarle ga večino le porabi zase in svojo ženo. Oba namreč rada prebirata knjige in časopise. Še rajši pa si v kinu ogledata kakšen dober film, a v Titovem Velenju imata za to, žal, bolj malo priložnosti. Pozimi pa rada smučata. In potujeta rada; prepotovala in spoznala sta tudi že dobršen del Jugoslavije. Poleg tega je Sahak še z nekaj sodelavci vključen v kolesarsko sekcijo ESO in z njimi večkrat družno kolesari po Šaleški dolini in se udeležuje raznih kolesarskih maratonov.

Ob koncu najinega pogovora je Sahak še enkrat omenil, da se je v svoje sedanje življenjsko okolje dobro vživel in da se pri nas počuti kot doma, čeprav ni - in verjetno tudi nikoli ne bo - prevzel jugoslovanskega državljanstva.

Diana Janežič

Rudolf NONAR, kvalificirani kopač, vzdrževalec hidravličnega jamskega podporja

"Zdaj je Nonar na bolniškem dopustu. Poskusi pa ga poiskati doma!" so mi dejali v uredništvu. Rečeno - storjeno. Naslov Rudija Nonarja sem že imela in se tako lahko odpravila njemu domov na obisk. A ko sem prvič trkala na njegova vrata, ni bilo nikogar doma. Drugič sem trkala - in spet nisem imela sreče. Tretjič pa so se vrata odprla in pred menoj je stal iskani. Zmenila sva se za razgovor. In potem sem prišla še četrta ...

Ko sem prišla četrta, sem takoj zvedela, zakaj moja prejšnja iskanja niso obrodila sadu. Rudi je namreč bil operiran in po operaciji na bolniškem dopustu - od 3. maja in na njem bo še do 5. avgusta, do takrat pa ima vsak dan "zmenek" pri zdravniku... Sicer pa, naj napišem, kar mi je sam povedal o sebi!

"Rojen sem bil 10. aprila 1944; sem iz Brezna pri Vitanju, kjer sem živel do leta 1961. Od tega leta pa do leta 1963 pa sem živel v Velenju in tudi delal v njem, in to v jami RLV pri pripravi."

Kot vse druge, godne za vojaščino, je tudi mene čakala vojska. Po odsluženju vojaškega roka pa sem opravljal enako

delo kot pred vojaščino še eno leto. Mislim, da sem potem leta 1965 opravil izpit za kvalificiranega kopača. Nato pa je nanoslo tako, da sem se odpravil v Koper in se tam zaposlil v pristanišču, kjer sem delal pet let.

Delo v koprskem pristanišču je bilo kar zanimivo, kljub temu pa sem se leta 1971 vrnil v Velenje; delo sem dobil v jami Preloge.

Vrsta del, ki sem jih opravljal po vrtni v Velenje?

Najprej sem bil kopač po čelih. Potem sem bil zaradi bolezni premeščen v delavnico jamske mehanizacije RLV. V njej sem se naučil veliko novih in koristnih stvari; na primer varjenja, rezanja kovinskih izdelkov in še drugih takih del.

Vse, česar sem se naučil, mi je kasneje zelo koristilo.

V delavnici jamske mehanizacije sem ostal eno leto, nato sem bil premeščen nazaj v jamo.

V jami sem zaposlen še sedaj, kot vzdrževalec hidravličnega podporja. Kakšno delo je to, pove že ime samo; podporje je treba vzdrževati, treba je tudi zamenjati cilindre podporja in podobno, vse pa mora biti in potekati brezhibno. Delam pa samo v eni delovni izmeni, kar se mi pozna tudi pri plači.

Ob rednem delu se ukvarjam z inovacijami.

Racionalizatorjev je v RLV kar veliko. Jaz v tem delu uživam. Razmišljam in razmišljam, dokler ne dobim ideje, kako bi neko stvar izboljšal. Izboljšati pa se da marsikaj; na primer prikopke za odkopni mehanizaciji in pripomočke za prestavljanje opreme pri odkopavanju.

Tudi z inženirjem Rovšnikom sem že sodeloval pri inovacijskem delu, ko smo razvijali sesalec za premogov prah.

V jami je treba narediti marsikaj novega. A če bi vse delali po rednem postopku, bi marsikatero delo predolgo trajalo. Jaz večkrat združim redno delo in racionalizatorstvo. V jami delam, vendar grem po potrebi tudi ven, potem pa greva s sodelavcem v delavnico, kjer poskusiva kakšno stvar izboljšati. Vse, kar smo racionalizatorji naredili in kar, upam, bomo še naredili, zelo olajša delo drugim. Zaradi tega pa to tudi počnemo!

Kot racionalizator sem bil vsako leto tudi na razstavi RAST YU na Reki. Z inovacijami, ki smo jih ustvarili, pa sem sodeloval tudi na naših občinskih in zadnja leta medobčinskih razstavah inovacij.

Dobil sem že kar nekaj diplom in nagrad zainovacije.

Kot sem že prej omenil, je racionalizatorjev pri nas dosti. A nekateri prijavljajo vsako, tudi zelo malo inovacijo, ki jo naredijo. Korist od takih stvari pa je zelo mala. In tudi sprejemljive niso vedno vse predlagane inovacije. Prijavljati bi bilo treba samo konkretne inovacije; takšne, ki delo res olajšajo in so sprejemljive. Inovacija ni vsaka mala izboljšava. Zdi pa se mi tudi, da če bi bile

Diplomirani inženir metalurgije Sahak ISHAKIAN: "Največ težav pri mojem delu v ESO mi povzroča miselnost mnogih delavcev, da je kvaliteta izdelkov stvar naše službe ..."

trole kvalitete proizvodnje v njem. In to delo Sahak opravlja v ESO še sedaj in pravi, da z zadovoljstvom.

"S kontrolo kvalitete izdelkov se v ESO skupaj z mano ukvarja 18 delavcev, in sicer trije na elektro, drugi pa na strojnem področju.

Največ težav pri mojem delu v ESO mi povzroča miselnost mnogih delavcev, da je kvaliteta izdelkov stvar naše službe, pa čeprav mi le ugotavljamo in preverjamo njihovo kvaliteto, za to, da je posamezni izdelek resnično kvaliteten, pa mora poskrbeti vsak delavec, ki sodeluje pri njegovi izdelavi. Pri tem pa mora vedeti tudi, da se kvaliteta nekega izdelka še zdaleč ne meri le po tem, koliko je in ni dolg, težak in sploh skladen s predpisanimi merili, temveč še po marsičem

Moje delo je sedaj takšno, da ne stojim več neposredno za strojem, a če je treba kateremu delavcu za strojem pomagati, svetovati, to prav rad naredim.

Delati mi pač nikoli ni bilo težko ali celo nerodno, ker mislim, da je vsak človek, ki se ne brani dela, bogat. Še lepše pa je, če spoštuje delo drugih in drugi njegovo delo!" je dejal ob koncu najinega pogovora Branko. /Diana Janežič/

Z letošnjih prireditev ob našem prazniku 3. juliju

SKOK ČEZ KOŽO

Ko je letos 3. julija zjutraj povorka v stanovske uniforme oblečenih rudarjev krenila s Titovega trga proti Rudarski cesti v Titovem Velenju, nihče ni natančno vedel, ali bo na Rudarski cesti zavila levo - proti Rdeči dvorani, ali desno - proti mestnemu kotalkališču. Vzrok za to negotovost je bilo letos 3. julija - po mnogih letih - vreme. Nad mestom so namreč že od noči nizko viseli z vlago nasičeni oblaki, od katerih si je bilo mogoče vsak čas nadejati, da bodo začeli prazniti svojo vsebino z dežjem. In prve drobne dežne kaplje so padle prav takrat, ko je praznična povorka krenila desno. A čeprav v dežju, so tudi letos rudarji pri paradi na svoj praznik stopali prav tako ponosno zavrznani kot 3. julija prejšnjega leta. Tudi godbeniki - na čelu rudarska godba, v sredini šoštanjska delavska godba Zarja - so udarjali takt zanosno in udarno kot vedno 3. julija. Pa tudi ljudi, ki so parado spremljali z dežniki v rokah ter se potem zliili na tribune in ob ploščad mestnega kotal-

Novinci so se še rokovali s "starimi rudarskimi mački" - in postali pravi rudarji!

kališča, ni bilo nič manj kot ob sončnih 3. julijih v preteklih letih.

Dež je ponehal, ko so praznovanci napolnili kotalkališče.

Gostinci, ki so prej vrčke s pivom ob prvih dežnih kapljah pospravili v kombije, so jih ob prihodu rudarjev na prizorišče za "skok čez kožo" ponovno naložili na servirne vozičke, delavci razglasne postaje pa so ponovno razpeljali kable za ozvočenje. In letošnji posebej vabljeni gostje: Tone Bole, vodja priprav na ustanavljanje našega kombinata pred dobrimi petnajstimi leti, član predsedstva SR Slovenije Andrej Marinc, častni član delovnega kolektiva RLV France Popit, predsednik zbora združenega dela skupščine SR Slovenije Vojko Dvojmoč, predsednik republiškega komiteja za energetiko Guido Kacel in nadžupan pobratenega zahodnonemškega mesta Esslingena s Titovim Velenjem - so tudi tokrat čez ploščad kotalkališča proti prvi vrsti sedežev ob njej prišli zadnji. Le da letos ne zaradi protokola, ampak zato, ker so zaradi slabega vremena do zadnjega trenutka v negotovosti čakali, kje bo letošnja osrednja proslava našega praznika 3. julija...

Kakorkoli je že bilo - letošnji, 28. skok čez kožo se je začel, sicer petnajst minut čez napovedano uro, vendarle le začel na mestnem kotalkališču...

Milan Medved, diplomirani inženir rudarstva, vodja hidrogeološkega oddelka skupnih služb našega rudnika, je bil tisti, ki je imel čast, da razglasi njegov začetek; rudarsko len-

V sklepnem delu osrednje proslave našega praznika 3. julija je tudi letos zaplesala skupina članov Kolede.

to in nadzorniško palico - simbola vodje ceremoniala skoka, je prejel od inženirja Franca Avberška, ki je ceremonial skoka vodil vrsto zadnjih let.

Gledalci in vsi neposredno udeleženi pri ceremonialu skoka čez kožo so z novim vodjem ceremoniala lahko bili zadovoljni, saj ga je do konca vodil "s srečno roko".

Celotna svečanost je seveda potekala po že utečenem scenariju. Začela se je s slavnostnim govorom, ki ga je imel predsednik sindikalne konference RLV Jože Kožar, v njem pa med drugim spregovoril o našem kombinatu in njegovi ustanovitvi pred 15 leti pa o težavah, ki jih ima sedaj pri razreševanju ekološke in likvidnostne problematike, vendar je ob tem optimistično pripomnil, da v vseh, skoraj 115 letih rudarjenja v Šaleški dolini velenjski rudarji nikoli niso držali rok na hrbtu in da je to porok, da bodo kos tudi svojim sedanjim tegobam.

Slavnostnemu govoru Kožarja pa je najprej sledila slovesna podelitev visokega državnega odlikovanja - reda dela z rdečo zvezdo - ljubljanski viš. ošolski temeljni organizaciji Montanistiki ob njeni 70-letnici; to odlikovanje je iz rok Andreja Marince prejel predstavnik odlikovane organizacije prof. dr. Franc Vidregar. Zatem pa se je na ploščadi kotalkališča v štiri vrste razporedilo devetdeset rudarjev novincev. In ko so potem opravili tradicionalno rudarsko preizkušnjo: povedali gesla, dobri pri tem lahko na dušek izpili še vrček piva, vsi skočili s sodov, si nato kolektivno nazdravili z vrčki piva v rokah s

"SREČNO" ter se potem z rdečimi nageljni na prsih rokovali s "stari-rudar-skimi mački" na tribuni - so postali pravi rudarji.

Čestitke mežiških in zasavskih rudarjev našim pa so letos v ceremonialu skoka čez kožo prišle na vrsto pred sklepnim delom - plesnim nastopom velenjske folklorne skupine Koleda in mladih članov velenjskega plesnega kluba. /Diana Janežič/

Naš piknik 3. julija

Eno samo črno piko bi lahko postavili, kar se tiče našega letošnjega tradicionalnega piknika 3. julija - prvič pri restavraciji Jezero ob Velenjskem jezeru. Grdo ga je namreč zmotilo vreme.

Novi prireditveni prostor tega našega tretjejuljskega veselicega srečanja tako ni mogel biti povsem "objektivno" preizkušen. Se pa je v tistih nekaj popoldanskih urah - do pol sedme zvečer, ko se je vlll dež in potem ni več nehala liti - pokazalo, da je bila odločitev za prirejanje našega tradicionalnega tretjejuljskega piknika v bodoče tod dobra. Saj vsi, ki niso preveč črnogledno zrl v nebo in so kljub pomankanju poletne sončave prišli k Velenjskemu jezeru, so se lahko imeli lepo.

Ob štirih popoldne so bili različni že obloženi s čevapčiči, na različni vrteči se vol je tudi že bil ob nekaj kilogramov svoje teže in praznih steklenic je bilo v zabojih vse več. Moped show s Simono, Majo, Rifletom in Tofom je s svojimi zajedljivimi šalami tudi primerno razvedril dokaj številno poslušalstvo. Le narodnozabavni ansambel Fantje treh dolin in plesanja željni ljudje se niso mogli prav izkazati, ko naj bi se zabava dobro začela, ker jim je prekižal načrte dež. /D. J./

Slavnostna seja delavskega sveta našega kombinata

Tudi letos zvečer pred 3. julijem, našim praznikom in praznikom vseh slovenskih in menda še hrvaških istrskih rudarjev, je delavski svet našega kombinata imel v dvorani velenjske glasbene šole slavnostno sejo. Na njej so bili glavni gostje jubilarji 20 let neprekinjenega dela v OZD našega kombinata.

Slovesnost za jubilate se je začela že pred glasbeno šolo, kjer so jih pričakali vedri zvoki iz glasbil godbe iz zahodnonemškega Esslingena, ki je bila ob 3. juliju na obisku v našem mestu, in potem ob njihovem vstopanju v glasbeno šolo, saj med njim so jim dekleta pripela rdeče nageljne na prsi. Tako je bilo že od vsega začetka ustvarjeno slovesno razpoloženje med njimi, ki ga je potlej v dvorani z rudarsko himno še povečal velenjski moški pevski zbor Kajuh.

Pred tradicionalnim delom te svečanosti, na kateri so vsi jubilarji - vseh je bilo letos kar 194 - za svojih 20 let zvestobe organizacijam, združenim v naš kombinat, prejeli priznanje in spominsko darilo - ročno uro, se jim je za vestno dolgoletno delo zahvalil predsednik poslovnega odbora našega kombinata Rafko Berložnik; med drugimi jim je izrekel tudi tele besede:

"Dnevi tečejo počasi, a leta minevajo hitro, zlasti če so plodna, če dajejo dobre rezultate. Zato je tudi vaših jubilejnih dvajset let dela in v njih petnajst let, odkar smo ustanovili naš kombinat, hitro minilo. Velenjski lignit bomo najbolj gospodarno uporabljali, če bo predelan v električno energijo. Sedaj porabimo za transformacijo v električno in toplotno energijo 85 odstotkov odkopanega lignita, leta 1993 pa ga bomo porabili 95 odstotkov.

Za stabilnost in racionalnost poslovanja energetskega dela našega kombinata in tudi za njegov razvoj je nujna tesna povezanost med pridobivanjem premoga in proizvodnjo električne energije. Tudi v svetu so v takšnih povezavah poiskali rešitev za racionalno uporabo nizko-kaloričnega premoga.

Naš cilj mora biti tudi konkurenčnost cene električne energije, ki jo proizvedemo. Le tako bomo lahko še zaposlovali nove delavce, uvažali nove delovne programe in še naprej nosili primeren delež bremena razvoja naše občine.

Sprejeti moramo izziv sedanjega časa, ko dobivajo veljavo tržni mehanizmi, zato si bomo tudi v bodoče prizadevali za čim večjo poslovno uspešnost ..."

Kot že rečeno, je govoru predsednika poslovnega odbora našega kombinata sledila podelitev priznanj in ročnih ur jubilarjem. Ko je zadnji od jubilarjev zapustil oder, pa je predsednik delavskega sveta našega kombinata Marjan Kolenc prebral le še imena članov tričlanske delegacije za položitev vencev k spomeniku maršala Tita v Titovem Velenju in h grobnici Franca Leskoška-Luke v Celju.

Tako je bila svečana seja delavskega sveta pri kraju, vsi njeni udeleženci pa so bili ob njenem sklepu povabljeni še na družabno srečanje s pogostitvijo v Delavski klub. /Draga Lipuš/

Moped show je razvedril udeležence piknika. (Foto Lojze Ojsteršek)

Jubilarjem 20 let neprekinjenega dela pri OZD našega kombinata so pred glasbeno šolo zaigrali godbeniki iz Esslingena.

Na svečanosti v dvorani glasbene šole pa jih je nagovoril Rafko Berložnik.

**Podelitev priznanj jubilarantom
5, 10 in 15 let aktivnosti
v jamski reševalni četi RLV**

V petek popoldan, 30. junija, so se v kavarni našega kombinata ob Kidričevi cesti v Titovem Velenju zbrali reševalci RLV - jubilaranti večletne aktivnosti v njegovi reševalni četi.

Belo pogrnjene mize, petje pevcev Velenjskega rudarskega okteta, izrečene tople besede hvaležnosti jubilarantom pa nagovor, da bi še naprej bili dejavni pri reševalstvu, in zdravica za večletno aktivnost pri reševanju, potem podelitev priznanj in med podeljevanjem priznanj stiski rok ... Vse to je bilo enkratno, pa vendar nič kaj takšnega ne more odtehtati naporov, ki jih reševalci premagujejo pri reševalnih akcijah in vajah, pa tudi prostega časa ne, ki ga žrtvujejo zanje.

Enajstim jubilarantom 5 let, devetnajstim jubilarantom 10 let in štirim jubilarantom 15 let aktivnosti v jamski reševalni četi RLV, kolikor je bilo skupno enih in drugih, se je za potrjevanje njihove pripravljenosti, da ob potrebi priskočijo na pomoč, zahvalil vodja čete diplomirani inženir rudarstva Avgust Terglav. Še posebej pa se je za požrtvovalno opravljanje organizacijskega in strokovnega dela pri jamskem reševalstvu zahvalil Janku Mehu, Jožetu Krku, Ivanu Kandutiču in Juriju Rotovniku, ki so letos sklenili svoje dolgoletno članstvo v jamski reševalni četi RLV.

Potem ko je Avgust Terglav orisal še reševalne akcije jamskih reševalcev našega rudnika v času od lanskega 3. julija naprej ter na kratko opisal spremembe pri organiziranosti jamske reševalne čete in napredek pri njeni opremljenosti, pa je dejal še tole:

"Čeprav je ob takšnih priložnostih treba reči nekaj lepega, pa človek navadno ne najde dovolj primernih besed. Meni se tudi tokrat godi tako. Zato naj bo dovolj, da rečem "hvala". Saj med rudarji to ni pogosta beseda, ko pa je izrečena, je izrečena tistim, ki se jim je res treba zahvaliti." /D. L./

**Družabno srečanje upokojenih delavcev
našega kombinata po lanskem 3. juliju**

Med lanskim in letošnjim 3. julijem se je v našem kombinatu upokojilo 194 delavk in delavcev. Tri četrtine od vseh teh naših upokojenih delavcev pa se je odzvalo - poročeni večinoma skupaj s svojim zakonskim, življenjskim tovarišem - povabilu na družabno srečanje zanje v petek, 30. junija, v kavarni našega kombinata.

Na srečanju jih je nagovoril predsednik rudniške sindikalne konference Jože Kožar.

Najprej jim je obudil spomine na leta, ko so začeli delati in ko so gradili svoje domove in večina od njih tudi Velenje, nato pa jim je priporočil, naj še naprej gojijo stike z delovnim okoljem, v katerem so izpolnili pogoje za upokojitve, in z delavci, s katerimi so sodelovali. Na koncu svojega nagovora pa jim je zaželel trdnega zdravja in veliko zadovoljstva v krogu njihovih družin.

Tradicionalna priznanja za svoje dolgoletno delo in spominska darila so upokojene delavke in delavci letos prejeli iz rok predsednika poslovnega odbora našega kombinata Rafka Berločnika in predsednika poslovnega odbora RLV Franca Avberška.

Kot je v navadi na tej tradicionalni prireditvi pri nas ob 3. juliju, so se upokojenci in upokojenci po prvem, uradnem delu svojega srečanja lahko sprostili, zapletli v zaupne pomenke drug z drugim, poleg tega pa so mnogi po glasbi, za katero je kot vedno bilo tudi letos poskrbljeno, še zaplesali. /D. J./

**Svečana seja
delavskega sveta ESO**

Letos je bila svečana seja delavskega sveta ESO ob 3. juliju prirejena v četrtek opoldne, 22. junija, v Delavskem klubu, na njej pa so se - kot vsako leto na tej seji - zbrali delavci ESO, jubilaranti 10, 20 ali 30 let dela.

Povabljenih je bilo 59 delovnih jubilarantov in 6 jubilarantk in večina se jih je povabila tudi odzvala.

Zbranim jubilarantom sta povedala nekaj toplih besed direktor delovne organizacije ESO Viljem Jelen in predsednik njenega delavskega sveta Jože Šumah, potem pa jim podelila jubilejne nagrade. /D. J./

NAPREJ V INFORMATORJU!

OGLASA
Prodajam starejši pralni stroj gorenje. INFORMACIJE: prek telefona (063) 855-231 (dopolodne) in 856-168 (popoldne).

Prodajam šest let staro opremo za spalnico in okroglo kuhinjsko mizo s štirimi stoli. INFORMACIJE: prek telefona (063) 855-231 (dopolodne) in 854-236 (popoldne).

Na svečanosti, na kateri so podelili priznanja jubilarantom ...

večletne aktivnosti v jamski reševalni četi RLV, je bilo vse enkratno!

Med lanskim in letošnjim 3. julijem se je v našem kombinatu upokojilo 194 delavk in delavcev ...

Svečana seja delavskega sveta ESO ob 3. juliju je bila letos 22. junija.

Z "elektre" 1989 - s 33. poletnih športno-rekreacijskih iger delavcev slovenskih elektrogospodarskih in premogovniških organizacij

S krosa na "elektri" 1989

Nova Gorica, mlado mesto v našem zelenem in sončnem Primorju, je v soboto, 17. junija, gostila prek 900 športnikov in športnic iz organizacij združenega dela slovenskega elektrogospodarstva in premogovništva.

V Novo Gorico so prišli preizkusiti tekmovalno srečo na svojih 33. poletnih športno-rekreacijskih igrah, katerih organizator je bila delovna organizacija Elektro Primorska - o doseženih ekipnih uvrstitvah na njih pa smo, kolikor nas v našem kombinatu utegnejo zanimati, dovolj pisali že v prejšnji, 3. številki Rudarja!

V dopoldanskih in zgodnjih popoldanskih urah so se tekmovalci na "elektri" pomerili med seboj v krosu, malem nogometu, odbojki, namiznem tenisu, streljanju, kegljanju, balinanju, ribolovu in šahu.

Organizator letošnje "elektre" je poskrbel

tudi za primerno slovesno razglasitev doseženih rezultatov in podelitev priznanj najboljšim ekipam na posameznih tekmovalnih na njej pa tudi za to, da so se tekmovalci in tekmovalke po tekmovalnih razvedrili in pošteno okrepli z jedačo in pijačo. Prav na vse so torej mislili tisti, ki so organizirali letošnjo "elektro"; pa še srečo so imeli, saj jim je bilo naklonjeno tudi vreme.

Za prijetno razpoloženje že med tekmovalci na igriščih in v tehovadnicah pa so poskrbeli športniki in športnice, ki so se teh iger udeležili, saj so se res v pravem športnem duhu borili za čim boljše uvrstitve.

O tem, kako so se tekmovalci na letošnji "elektri" počutili, in še o marsičem drugem so nekateri od njih spregovorili tudi za naše glasilo - in povedali tole!

Marij Pavlica, zaposlen kot inkasant za električno energijo v temeljni organizaciji Elektro Primorske Elektro Nova Gorica, na teh igrah pa je tekmoval v kegljanju:

"Letošnjo 'elektro' je organizirala naša delovna organizacija, a jaz pri tem nisem sodeloval, vem pa, da je bilo precej organizacijskega dela.

Mislim, da je vsaki energetski delovni organizaciji, ki je izbrana za organizatorico 'elektre', to lahko v ponos, saj ji je s tem izkazano veliko zaupanje. Na srečo pa imamo v Novi Gorici veliko športnih objektov in nam tako take prireditve ni posebno težko pripraviti.

Upam, da se vsi tekmovalci danes pri nas v Novi Gorici počutijo tako dobro kot jaz.

V Novo Gorico sem se preselil pred sedmimi leti, prej pa sem se vozil na delo v Novo Gorico in iz nje iz sosednjega kraja Branika.

Nova Gorica mi je že od nekdaj všeč, ker je v njej tako veliko zelenja in je sploh lepo urejena. Živimo pa v Novi Gorici večinoma priseljenci, saj so najstarejši pravi domačini Nove Gorice - tisti, ki so se v njej rodili - stari šele okrog 30 let.

Starejši meščani Nove Gorice se med sabo zelo razlikujemo, kajti vsak od nas je iz svojega rojstnega kraja prinesel s seboj drugačne navade. To lahko trdim, ker kot inkasant za električno energijo poznam v Novi Gorici res veliko ljudi.

Moje delo je zaradi srečevanja z veliko ljudmi tudi zanimivo, ni pa vedno lahko; zlasti ne ob podražitvah električne energije.

Letos sodelujem na 'elektri' drugič. Tako sem od mest, v katerih je bila doslej prirejena, spoznal le Titovo Velenje in vaše mesto mi je bilo zelo všeč.

Kegljaška ekipa Elektro Primorske pa vedno sodeluje na 'elektri' in se vselej uvrsti na eno od prvih treh mest. Upam, da bo tako tudi letos!" (Op. avtorice: Zmagala je!)

Herman Krajnc, zaposlen kot poslovodja v trboveljski poslovalnici ljubljanske Elektrotehne, na letošnji "elektri" pa je igral namizni tenis:

"Nekoč sem se 'elektre' redno udeleževal, potem nekaj let na njej nisem sodeloval, sedaj pa sem zopet član teniške ekipe Elektrotehne, ki tekmuje na njej.

Naša delovna organizacija pri tej športni prireditvi sodeluje že triintriideset let; torej že čisto od začetka. Za nas je namreč pomembno, da imamo čimveč vsakovrstnih stikov z organizacijami slovenskega elektrogospodarstva in premogovništva, saj so te organizacije kupci različnega blaga pri nas.

'Elektra' je za nas vsekakor ugodna priložnost za sklepanje novih in utrjevanje starih znanstev.

Z vašo delovno organizacijo ESO, recimo, dobro sodelujemo že več let; zanjo smo tudi prodajalci opreme, ki jo izdeluje.

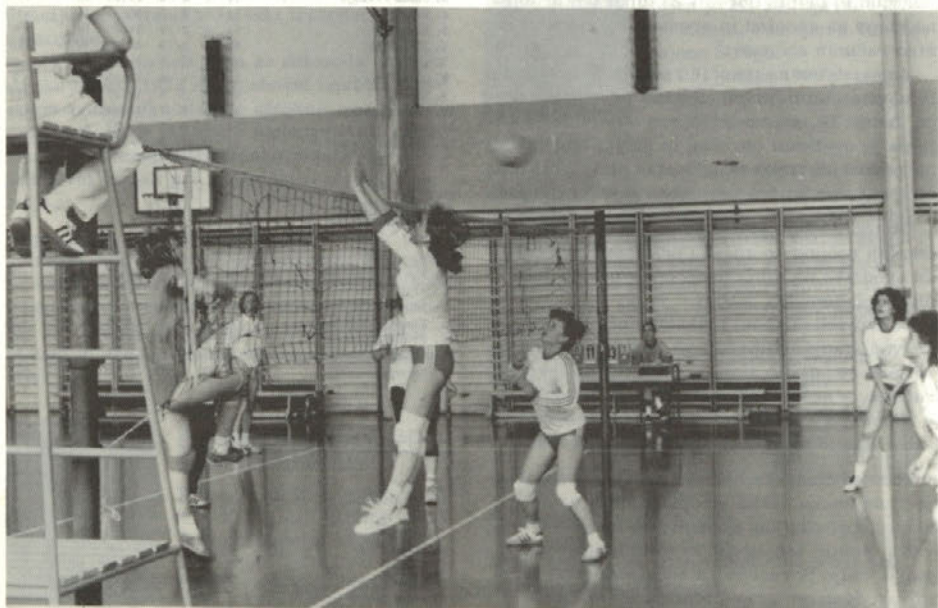
Sedaj se čez prodajo blaga v naši poslovalnici se ne smemo pritoževati, a zavedamo se, da se lahko poslabša.

V Novo Gorico smo pripotovali danes zjutraj, zato si je ogledali še nismo, na prvi pogled pa nam je bila zelo všeč."

Viktor Benedik, zaposlen kot rudar raziskovalec v rudniku urana Žirovski vrh; na teh igrah je nameraval loviti ribe, a je zaradi prevelikega števila kandidatov za ribiško ekipo rudnika urana Žirovski vrh sodeloval pri ribolovu le kot gledalec:

"Teh iger se vedno udeležim in tako sem sedaj v Novi Gorici na njih že drugič.

Na današnjih igrah športniki iz našega rud-

In z ene od tekem odbojkaric!

Marij Pavlica

Desno Herman Krajnc

Viktor Benedik

Dragica Horvat in Dragica Kelc

Zdravko Baučar

nika tekmujejo v malem nogometu, krosu, streljanju, balinanju in ribolovu.

V našem rudniku je zaposlenih nekaj manj kot 500 delavcev.

Menim, da je pri nas organizacija dela dobra in da smo tudi z osebnimi dohodki lahko zadovoljni; povprečni osebni dohodek rudarjev, zaposlenih v našem rudniku, za maj se je gibal okrog 8 milijonov dinarjev.

Nekoliko več poudarka pa bi v našem delovnem kolektivu morali dati športu in rekreaciji, kajti možnosti za to je pri nas še bolj malo. Zato v prostem času še največkrat lovim ribe v Sori.

Sora je še precej čista reka in zato je v njej tudi veliko rib; v njej sem že ulovil tudi čez meter dolgega sulca."

Dragica Horvat in Dragica Kelc, obe sta zaposleni pri zajemanju podatkov za avtomatsko obdelavo v temeljni organizaciji ElektroMariborana Ptuj, na letošnji "elektri" pa sta kegljali:

"Na 'elektri' sedaj tekmujeva tretjič in danes se imava v Novi Gorici odlično. Sicer pa se na teh igrah nikoli nisva imeli slabo.

Nova Gorica je zelo lepa, urejena. Vanjo smo se pripeljali že včeraj, tako da sva si jo dodobra ogledali.

Doma sva blizu Ptuja, zaposleni pa sva na Ptuj. Na delo in z dela se voziva z avtobusom, velikokrat pa tudi s kolesi. Kondicije nama zato ne manjka in upava, da nama je ne bo zmanjkalo tudi pri današnjem kegljanju."

Zdravko Baučar, zaposlen kot dispečer v Soških elektrarnah, teh iger pa se je udeležil kot gledalec balinanja:

"V Novi Gorici živim sedemindvajset let, v Soških elektrarnah pa sem zaposlen že osemindvajset let.

V Novi Gorici je lepo živeti; verjetno lepše kot v Titovem Velenju, kjer vam kvari zrak industrija.

V Soških elektrarnah smo izvedeli za nedavno opozorilno stavko v TE Šoštanj in mislimo, da se tudi pri nas osebni dohodki ne bodo izboljšali, dokler ne bomo začeli stavkati. A mi bomo na stavko še dolgo čakali ... Uradno v Soških elektrarnah nismo bili solidarni s stavkajočimi v šoštanjskih termoelektrarnah, jaz pa sem bil na njihovi strani."

Tone Remškar, raziskovalec, zaposlen v inštitutu Milan Vidmar v Ljubljani, na tej "elektri" pa je igral odbojko:

"Štiri leta sem zaposlen v inštitutu Milan Vidmar, na 'elektri' pa sem drugič.

Letošnja 'elektra' je dobro organizirana; moti me to, da so tekmovališča tako zelo oddaljena drug od drugega in si zato udeleženci iger ne moremo ogledati tudi tekmovalnih panogah, v katerih ne tekmujejo.

Naša odbojkaška ekipa se je uvrstila ne-

Desno Tone Remškar

kam v sredino. S takšnim izidom tekmovalja smo tudi zadovoljni, saj glede na to, da treniramo samo enkrat na teden, boljše uvrstitve niti nismo pričakovali."

Pavo in Ivan Zera, brata dvojčka, zaposlena kot kopača v našem rudniku; Pavo v temeljni organizaciji Jami Škale, Ivan pa v temeljni organizaciji Zračenje - na teh igrah pa sta tekmovala v namiznem tenisu in skupaj z Radom Rednjakom, rudarskim nadzornikom, zaposlenim v temeljni organizaciji RLV Jamski transport, sestavljala ekipo, ki je v tej tekmovalni panogi zmagala:

"Leta 1982 sva prišla v rudarsko šolo v Titovem Velenju in takrat sva tudi začela igrati namizni tenis. V dijaškem domu, kjer sva v času šolanja stanovala, je bilo za trening namiznega tenisa dovolj možnosti, od leta 1988, ko sva se zaposlila v RLV, pa možnosti za trening skorajda nimava. Tako sedaj tenis igrava le še enkrat na mesec in seveda na tekmovalnih. Oba sva opravila tudi izpit za trenerja namiznega tenisa, a ne trenirava nikogar..."

Današnje tekmovalje v namiznem tenisu je bilo zelo burno. Saj ko se je pokazalo, da bo naša ekipa zmagala, so jo hoteli celo diskvalificirati, in to zato, ker njeni člani nismo imeli s seboj zdravstvenih izkaznic. Preden nam je uspelo dokazati, da zdravstvenih izkaznic ne potrebujemo, je skoraj prišlo do pretepa.

Za našo ekipo je bilo današnje tekmovalje sploh zelo naporno, saj smo morali za zmago igrati domala nepretrgoma od 9. do 15. ure. A za zlato medaljo se je splačalo potruditi!

Tudi na 'elektri' v Mariboru leta 1986 je naša ekipa zmagala, na lanske 'elektri' pa nam to zaradi bolnega člana ekipe ni uspelo.

'Elektre' se bova še udeleževala, kako bo z zmagami v namiznem tenisu na prihodnjih 'elektrah' pa bomo še videli, kajti tudi druge teniške ekipe, ki tekmujejo na teh igrah, so zelo dobre."

Draga Lipuš

OGLASA

Prodaj pomivalno korito z desnim odcejevalnikom, v elementu svetle barve - za 500 000 dinarjev.

INFORMACIJE: prek telefona (063) 854-596, popoldan!

Prodaj bobne znamke SONOR.

INFORMACIJE: prek telefona (063) 857-527, od 20. do 22. ure!

Pavo Zera, Rado Rednjak in Ivan Zera

30 let organiziranega delavskega športa in rekreacije OZD našega kombinata

S srečanja odbojkaric iz našega kombinata in Gorenja v počastitev 30-letnice organiziranega delavskega športa in rekreacije OZD našega kombinata

RLV je ena izmed redkih delovnih organizacij v naši dolini, mogoče celo edina, ki se lahko pohvali, da je že pred tremi desetletji začela načrtno skrbeti za športno-rekreacijsko aktivnost svojih delavcev v prostem času. Leta 1959 je bila namreč pri sindikatu našega rudnika ustanovljena komisija za to in ta komisija je vse od ustanovitve dalje učinkovito delovala.

Delavci RLV so tako dobili priložnost, da se po napornem delu razgibajo, sprostijo, razvedrijo na igriščih in v telovadnicah.

Ob ustanovitvi našega kombinata leta 1974 se je rudniška sindikalna komisija za šport in rekreacijo razširila v sindikalno komisijo za šport in rekreacijo kombinata in tako razširjena programirala športno-rekreacijske

dejavnosti za delavce vseh OZD kombinata. Ob tem se je ta komisija vseskozi trudila tudi, da bi pri delavcih našega kombinata zbudila čimveč zanimanja za šport in rekreacijo, in to ji je tudi uspevalo. Vendar nekoč so boje naše vsakoletne delavske športne igre bile bolj množične kot zadnjih nekaj let. Slišati je, da so bila leta, ko naših delavcev in delavk ni bilo treba na veliko vabiti na igrišča in v telovadnice. Pred nekaj leti pa je množičnost na naših vsakoletnih delavskih športnih igrah izrazito upadla in tako člani naše sindikalne komisije za šport in rekreacijo kot športni referenti po OZD kombinata, skupaj z njimi pa še predsedniki nekaterih mladinskih in sindikalnih organizacij v kombinatu in tudi vodje posameznih temeljnih organizacij, delovnih

Za počastitev tega jubileja so se prijateljsko pomerili med sabo tudi nogometaši iz našega kombinata in Gorenja.

Še nekaj slik z letošnje "elektre" ... Na njej so tekmovali tudi balinarji.

V krosu je pri moških do 30 let trofejo zmagovalca dobila ekipa RLV.

Zlato medaljo na tekmovalstvu moških ekip v namiznem tenisu si je prav tako priborila ekipa iz našega rudnika.

Šahisti RLV pa so zmagali.

In še slika, ki kaže, kakšen je bil sklep letošnje "elektre"!

skupnosti in enovitih delovnih organizacij v njem, so se morali zelo potruditi, da sta v zadnjem letu delavski šport in rekreacija našega kombinata spet bolj množična ... To pa je bil še dodatni razlog za slovesno zaznamovanje 30 let delavskega športa in rekreacije OZD našega kombinata - uresničeno v petek, 23. junija ... Ta dan se je v počastitev tega jubileja ženska odbojkarška ekipa našega kombinata pomerila z odbojkaricami iz Gorenja, nogometna ekipa našega kombinata pa je odigrala prijateljsko tekmo z nogometaši iz Gorenja. Za sklep tega dne pa je bila v restavraciji Jezero svečanost, na kateri so delavci našega kombinata, ki se že vrsto let ukvarjajo z organizacijo našega delavskega športa in rekreacije, prejeli plakete in priznanja.

- - -

Plakete so prejeli Herman Arlič, Alojz Bole, Jože Hribernik in Martin Štajner, priznanja pa Ivan Hrastrnik, Drago Tamše, Janko Špindler, Bojan Čampa, Franc Kavnik, Štefan Meršak, Edo Konovšek, Milica Kovač in Karolina Szabo.

Svečanost v restavraciji Jezero 23. junija zvečer, na kateri so dolgoletni animatorji našega delavskega športa in rekreacije prejeli priznanja, je popestril tudi nastop plesalcev iz velenjskega plesnega kluba.

Tri dobitnike plaket smo na svečanosti v restavraciji Jezero zaprosili, da nam o dejavnosti, ki so jo prizadevno spodbujali toliko let, povedo kaj za naše glasilo, in povedali so nam tole:

Herman Arlič, tehnični vodja elektro službe v temeljni organizaciji RLV Klasirnici in dolgoletni predsednik naše sindikalne komisije za šport in rekreacijo:

"Pri našem delavskem športu in rekreaciji sem organizator vse od svoje zaposlitve v RLV leta 1959. Bil sem tudi član rudniške sindikalne komisije za šport in rekreacijo, ki je bila ustanovljena pred tridesetimi leti. Potem sem bil sedemnajst let športni referent v temeljni organizaciji RLV Klasirnici, od leta 1978 pa sem predsednik sindikalne komisije za šport in rekreacijo kombinata. Seveda pa sem bil vrsto let tudi aktiven delavec športnik; predvsem pri nogometu in odbojki.

Naša delavska športna rekreacija je najbolj 'cvetela' v letih od 1981 do 1983. Takrat je

bilo vanjo vključenih trikrat več delavcev našega kombinata kot sedaj. Najbolj skromna pa je bila udeležba na naših lanskih delavskih športnih igrah. Letos nam je uspelo, da smo pri delavcih ponovno zbudili zanimanje za šport in rekreacijo. Zasluge za to imajo tudi mladinske organizacije in športni referenti v OZD našega kombinata. Od športnih referentov je sploh precej odvisna udeležba na naših vsakoletnih delavskih športnih igrah. Zelo prizadevnega športnega referenta imajo, denimo, v rudniški temeljni organizaciji Jamski mehanizaciji, zato se delavci v tej temeljni organizaciji tudi bolj udeležujejo naših delavskih športnih iger.

Nekatere delavce je pač treba vedno znova vabiti na igrišča in v telovadnice. Zase pa lahko rečem, da mi šport že od mladosti pomeni toliko, da je ni sile, razen bolezni, ki bi mi mogla preprečiti ukvarjanje z njim.

Za aktivnost pri delavskem športu in rekreaciji v našem kombinatu sem prejel že veliko priznanj. A sedaj mi ta priznanja še ne pomenijo veliko, vem pa, da mi bodo ogromno pomenila čez leta, ko me bo pogled nasploh spomnil na moje prizadevanje, da bi bila

naša delavska športno-rekreacijska dejavnost čim boljše organizirana. Velikokrat sem se moral zelo truditi, porabiti veliko prostega časa - vse za našo boljšo športno-rekreativno dejavnost! V zadnjem času to delo polagoma prepuščam drugim in se bolj posvečam delu v krajevni skupnosti Škale, v kateri živim; predvsem delu pri izgradnji telovadnice v njej, ki naj bi jo dokončali ob letošnjem prazniku naše občine 8. oktobru."

Martin Štajner, vodja službe izobraževanja v temeljni organizaciji RLV Izobraževanje:

"Rekreacija v našem kombinatu je dobro organizirana, vendar ne tako dobro, da se je ne bi dalo izboljšati; nasprotno: celo morali bi jo izboljšati. Predvsem bi morali organizirati še več zanimivih oblik rekreacije za različne vrste naših delavcev. Seveda pa je za to potreben denar, ki pa ga v zadnjem času povsod primanjkuje. Kljub temu pa mislim, da to ni edini vzrok, da še potrebnih oblik rekreacije za naše delavce še nismo organizirali.

Za res dobro organizirano športno-rekrea-

Herman Arlič, ...

tivno dejavnost je potrebno veliko razumevanja poslovnih delavcev, veliko truda profesionalnih organizatorjev športa in rekreacije in zagnanosti športnih referentov v organizacijah združenega dela.

Pri organizaciji športa in rekreacije v našem kombinatu sodelujem že dvajset let. Prvi sem se z njo tudi profesionalno ukvarjal. V tistih letih smo zastavili osnovna pravila za organizacijo naše rekreacije in ta pravila deloma veljajo še sedaj.

Priznanje, ki sem ga danes prejel za delo pri organizaciji športa in rekreacije za delavce našega kombinata, ni moje prvo dobljeno priznanje te vrste. Pomeni pa mi precej. Predvsem mi dokazuje, da so moj prispevek k organiziranju delavskega športa in rekreacije drugi opazili. Prepričan pa sem, da si takšno priznanje zasluži še marsikdo, ki se trudi za živost našega športa in rekreacije."

Martin Štajner ...

Jože Hribernik, kvalificirani ključavničar, zaposlen v remontni delavnici temeljne organizacije RLV Jamske mehanizacije:

"V naši temeljni organizaciji sem že več let športni referent in vseskozi si prizadevam, da bi čimveč delavcev navdušil za sodelovanje pri športu in rekreaciji.

Pred kratim smo v naši temeljni organizaciji ustanovili tudi komisijo za šport in rekreacijo in njen predsednik sem jaz, vsi v njej pa se trudimo, da bi bila naša rekreacija dobro organizirana in da bi se je delavci udeleževali. To nam tudi dobro uspeva.

Nasploh sta delavski šport in rekreacija našega kombinata dobro organizirana. Narobe je le to, da se z njima še vedno ukvarja premalo delavcev; da jih še vse preveč nima

in Jože Hribernik med prejemanjem plakete - iz rok Rafka Berločnika, predsednika KPO našega kombinata

30 let organiziranega delavskega športa in rekreacije OZD našega kombinata

Naprej s prejšnje strani

volje, da bi se hodili razgibavat na igrišča in v telovadnice. Mogoče bi res morali našo rekreacijo popestriti s kakšno novo panogo, a nam, žal, primanjkuje denarja za to, vse manj pa je tudi ljudi, ki so pripravljeni sodelovati pri organizaciji te prostovoljne dejavnosti, kajti dandanes hoče biti že skoraj vsak za vse, kar naredi, plačan. Pri delavskem športu in rekreaciji pa plačila ni – so le priznanja, kakršna smo dobili danes mi.

Priznanje, ki sem ga dobil tokrat, mi pomeni veliko. Res sem ga dobil za že opravljeno delo, a vendar me zavezuje tudi za nadaljnjo aktivnost pri organizaciji našega športa in rekreacije."

Draga Lipuš

Na dopustu ...

Nagrajeni reševalci objavljene križanke v Rudarju 3/89

- Boris Jambrovič, Prešernov trg 5, 63325 Šoštanj (1. nagrada - knjižna, vredna okrog 35 000 dinarjev)
- Boris Kovše, Prešernova 20, 63320 Titovo Velenje (2. nagrada - knjižna, vredna okrog 25 000 dinarjev)
- Gabrijela Pečnik, TOZD Inženiring TE Šoštanj (3. nagrada - knjižna, vredna okrog 15 000 dinarjev)

REŠITEV KRIŽANKE - VODORAVNO: aspekti - pasport - dan, Inn - rudarjev - J. S., gral, Kaj - uvod, Ilaro, Taivan - lepote hibe, mnogo - Ičung, S. D., as - jasa, skok - N. N., L, Inana - Aarau, redar - šport, čez, ZA - prvak, Šipad - ro, Ka, klejar - Ast, STOP, odvarek - zlot, podložka, ata - naka-na, moto, lov - Ivana, sohe, oceani - kajak, krap, firnež

Nagrajenim reševalcem čestitamo, drugim pa želimo več sreče pri reševanju in žrebanju rešitev nagradnih križank, ki jih bomo še objavili v Rudarju. /Uredniški odbor/

Obvestilo strokovne knjižnice RLV

NASLOVI NABAVLJENIH KNJIG LETOS OD 15. MARCA DO 15. JUNIJA

ELEKTROTEHNIKA,
RAČUNALNIŠTVO, INFORMATIKA Štev. izvod.

1-2-3 Power Pack	1
dBase III Plus to Go	1
Easy Autocad TM (A Tutorial Aproach)	1
Database Principles for Personal Computers	1
Electronics Sourcebook for Technicians and Engineers	1
Computers and Information Systems in Business-An Introduction	1
Zbirka propisa za električne instalacije niskog napona	1
Ispitivanje zaštite od direktnog, indirektnog dodira na orudžima za rad električnim instalacijama	1

DRUGO

Spritzbeton, Spritzmörtel, Spritzputz	1
Elements of Photogrammetry 2/ed	1
Vodovod I., II.	2
Themen 1	1
Planiranje razvoja opštenarodne odbrane	3

V knjižnici so na voljo tudi tele študije!

Št. študije

Odpiranje in eksploatacija jame Šoštanj	1/JŠ - 38/JŠ
Sistem priprave in odkopavanja premogovega sloja z nizko nosilnostno sposobnostjo z vidika zmanjšanja odkopnih izgub pri uporabi širokočelne odkopne metode v jamah RLV, 1. del, 1986	228
Strokovno mnenje o vgrajevanju in nateznih preizkusih sider v RLV, 1988	229
Statična in tehnološka presoja podgrajevanja pri izdelavi transportne proge v RLV, 1988	230

MEHANIZIRANO JAMSKO PRIDOBIVANJE PREMOGA, II. FAZA

Mehanizirana izdelava jamskih objektov, II. del, 1988	231
Širokočelno odkopavanje debelih slojev premoga, 1988	232
Računalniška izdelava tlorisne jamske karte, 1988	233
Računalniška izdelava aksonometričnih jamskih kart, 1988	234

ENOTA ZA ODKRIVANJE IN RAZISKOVANJE SUROVIN SPLOŠNEGA POMENA C7-P12

Možnost izdelave jamskih objektov v porušeni območjih premoškega sloja v RLV, 1989	235
Vodenje širokočelnega odkopavanja lignita z vertikalno koncentracijo pri povečani odkopni višini v RLV (Tematski sklop P-13), 1989	236
Viri, vpliv in zmanjševanje emisije ropota v delovnih razmerah v jami, 1989	237
Raziskava možnih unifikacij razvoja, izdelave ter testiranje odkopnega podpora za razmere v premogovnikih pri nas, 1989	238
Napredovanje jamskih prog skozi plastične hribine, 1989	239

ANALITIČNA RAZISKAVA PROCESOV RUŠENJA Z METODO KONČNIH ELEMENTOV NA RAČUNALNIKU

Računalniško geotehnična interpretacija vplivov podzemljskega odkopavanja na stabilnost narušene površine s predlogi ukrepov za preprečitev plazenja pobočij nad jamami Hrastnik, Ojstro, Trbovlje, Kotredež in Senovo, 1989	240
Sistem popolne mehaniziranosti procesa izdelovanja in permanizacije jamskih prog, 1989	241
Kontrolni izračun potrebne debeline obloge novega zračilnega jaska Šoštanj 2 RLV, podprt z računalniškim modelom na podlagi končnih elementov, 1989	242
Razvoj informacijskega sistema v premogovnikih, 1989	243

Vodja knjižnice Majda Lampret

Srečno!